

Warszawa, 8 marca 2013 r.

PRZEWODNICZĄCY
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych

Nr BDF1/4910/2/ZXZ/ZYM/GLC/13/RD -17088

ZATWIERDZAM:

MINISTER FINANSÓW
Jan Vincent-Rostowski

Sprawozdanie
z działalności Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych
oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających
pierwszej instancji w 2012 r.

Wykonując dyspozycję art. 192 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168), przedkładałam sprawozdanie z działalności Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji w roku 2012, z uprzejmą prośbą o zatwierdzenie.

PRZEWODNICZĄCY
Główniej Komisji Orzekającej
Jan Pgrcak

I

**Działalność
Główniej Komisji Orzekającej
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w 2012 r.**

1. Informacje podstawowe

- 1) Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (zwana dalej GKO) jest organem drugiej instancji orzekającym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 168 z późn. zm. - zwanej dalej uondfp).
- 2) GKO rozpoznaje środki zaskarżenia, tj. odwołania od orzeczeń i zażalenia na postanowienia wydane przez komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wniesione przez strony za pośrednictwem komisji orzekającej, która wydała zaskarżane rozstrzygnięcie (art. 138 ust. 1 uondfp). GKO jest również organem właściwym do stwierdzenia nieważności prawomocnego postanowienia lub orzeczenia wydanego przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także rozstrzyga w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem lub orzeczeniem wydanym przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 157 i 163 ust. 3 uondfp).
- 3) Przewodniczący GKO rozpatruje zażalenia na zarządzenia przewodniczących komisji orzekających, określa właściwość komisji w sprawach spornych oraz sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 138 ust. 1, art. 81 ust. 2 – 4, art. 194 i 195 uondfp).
- 4) Minister Finansów zapewnia obsługę prawną i organizacyjnotechniczną GKO oraz jej siedzibę. Sprawuje także nadzór nad działalnością administracyjną GKO.
- 5) Przewodniczącego GKO i jego zastępcę powołuje i odwołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. Członków GKO powołuje i odwołuje, na wniosek Przewodniczącego GKO zaopiniowany przez Ministra Finansów, Prezes Rady Ministrów. Aktualnie w skład GKO wchodzi Przewodniczący, 2 zastępców Przewodniczącego i 20 członków.

2. Informacja o liczbie odwołań w roku sprawozdawczym

1) Odwołania pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym

1 stycznia 2012 r. GKO miała do rozpoznania **28** odwołań¹ wniesionych w 2011 r., od **26** orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

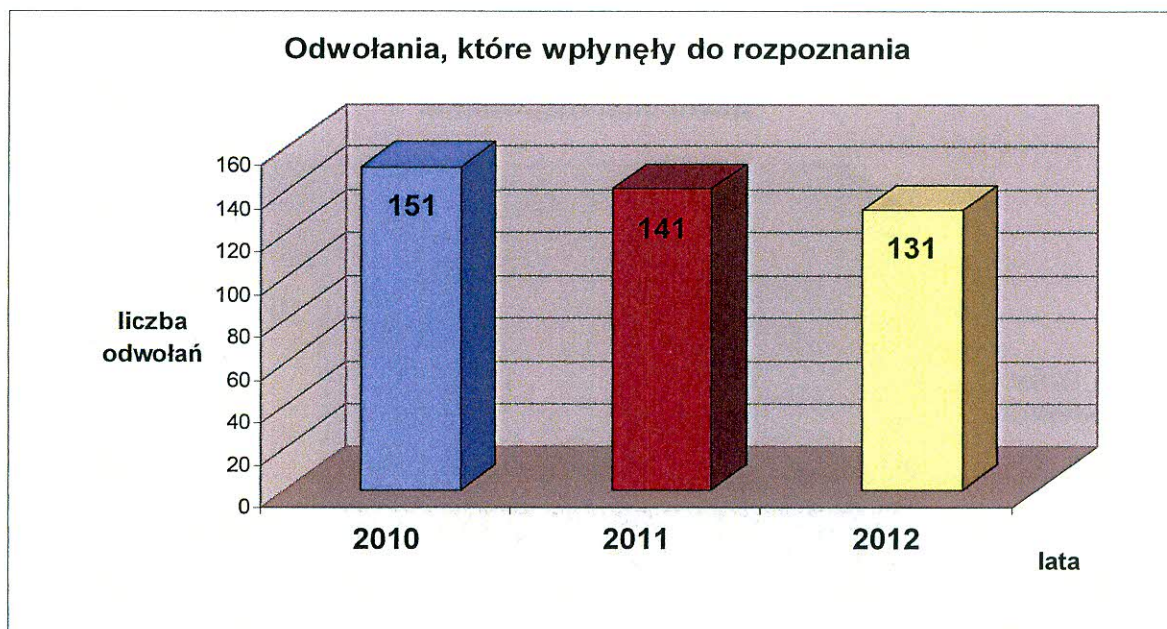
Wykres nr 1: Liczba odwołań oczekujących na rozpoznanie wg stanu na początek roku sprawozdawczego: 2010, 2011, 2012 (ujęcie porównawcze)

W 2012 r. wpłynęło do GKO **131** odwołań od **123** orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przekazał GKO do ponownego rozpoznania (po uchyleniu orzeczeń GKO) **3** odwołania od **3** orzeczeń komisji orzekających pierwszej instancji.

¹ Od jednego orzeczenia może być złożone więcej niż jedno odwołanie (orzeczenie może dotyczyć więcej niż jednego obwinionego a każdy z obwinionych jest uprawniony do złożenia odwołania w części dotyczącej jego osoby, ponadto rzecznik może złożyć odwołanie w części dotyczącej jednego obwinionego lub odwołania w zakresie kilku osób).

Wykres nr 2: Liczba odwołań, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym: 2010, 2011, 2012 (ujęcie porównawcze)

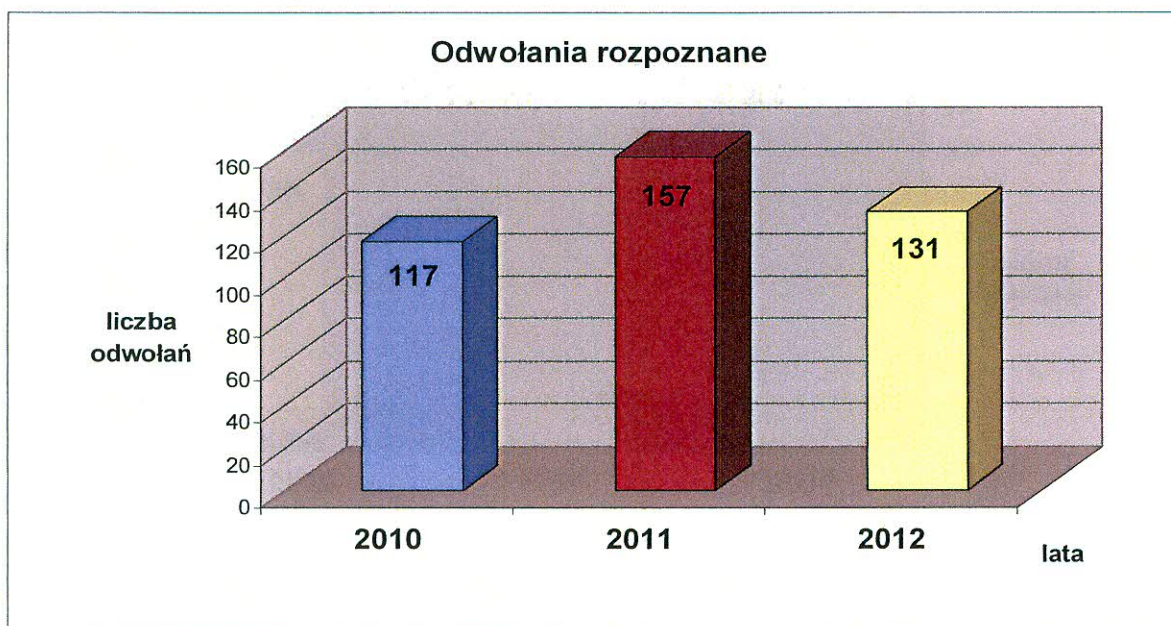
W GKO pozostawało zatem łącznie do rozpoznania w 2012 r. 162 odwołania od 152 orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

- a. Z ogólnej liczby **131** odwołań wniesionych w 2012 r. – **112** zostało wniesionych przez obwinionych, a **19** przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.
- b. Do GKO w 2012 r. wpłynęło:
 - **122** odwołania wniesione od orzeczeń wydanych przez regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych,
 - **8** odwołań wniesionych od orzeczeń komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrach,
 - **1** odwołanie od orzeczenia Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2) Odwołania rozpoznane w ciągu roku sprawozdawczego

GKO rozpoznała w 2012 r. **131** odwołań, z czego: **2** odwołania z 2010 r. (te 2 odwołania zostały przekazane GKO do ponownego rozpoznania - przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w 2012 r. - po uchyleniu orzeczeń GKO), **28** odwołań wniesionych w 2011 r. oraz **101** odwołań wniesionych w 2012 r.

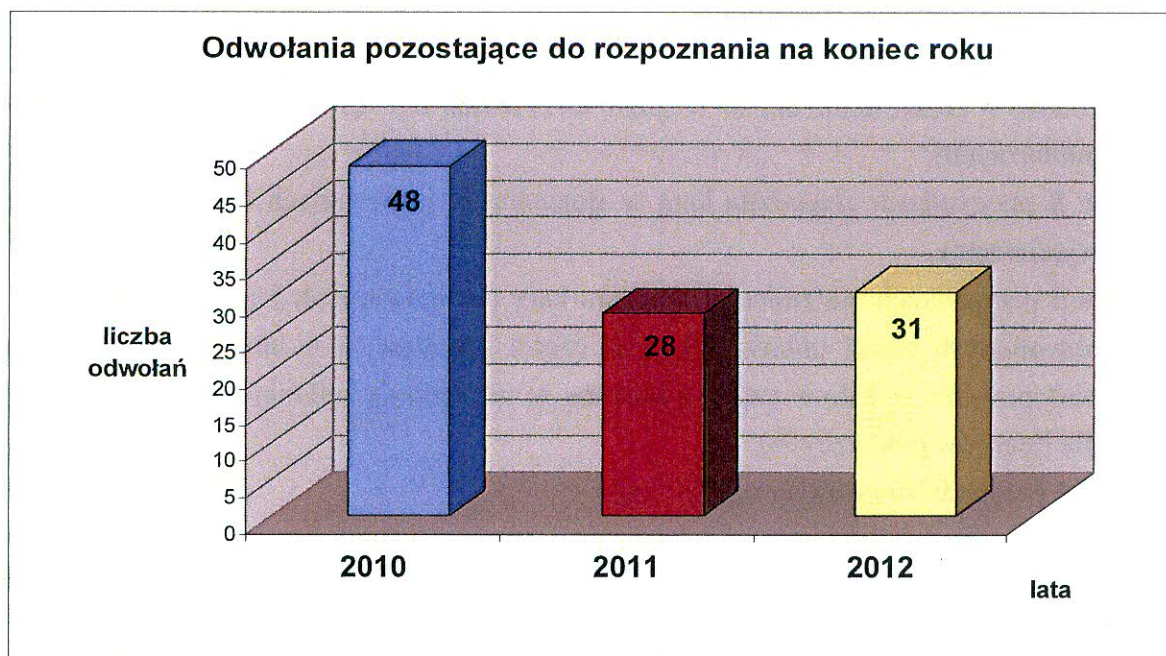
Wykres nr 3: Liczba odwołań rozpoznanych w ciągu: 2010, 2011, 2012 roku (ujęcie porównawcze)

3) Odwołania pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego

31 grudnia 2012 r. pozostawało do rozpoznania **31** odwołań (30 odwołań, które wpłynęły do GKO w 2012 r. i 1 odwołanie z 2011 r. - odwołanie to zostało przekazane GKO do ponownego rozpoznania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w 2012 r., po uchyleniu orzeczenia GKO). Należy nadmienić, że liczba odwołań pozostających do rozpoznania na koniec okresu sprawozdawczego mogłaby być mniejsza, gdyby nie ograniczenia kadrowe Biura Dyscypliny Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów zapewniającego obsługę organizacyjną i prawną GKO (w tym obsługę w zakresie protokolowania rozpraw). Pozostałe do rozpoznania odwołania zostały załatwione na początku 2013 r., przed złożeniem niniejszego sprawozdania, z wyjątkiem dwóch spraw (w jednej z tych spraw postępowanie zostało zawieszone na podstawie art. 25 uondfp – w związku z toczącym się postępowaniem karnym w sprawie czynu, który wypełnia także znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a w drugiej sprawie wyznaczona rozprawa została najpierw odwołana na wniosek strony obwinionej, a następnie odroczone - w związku z uznaniem przez skład orzekający, że niezbędne jest uzupełnienie materiału dowodowego).

Wykres nr 4: Liczba odwołań pozostających do rozpoznania na koniec: 2010, 2011, 2012 roku (ujecie porównawcze)

3. Sposób rozpoznawania odwołań w roku sprawozdawczym

1) W 2012 r. GKO rozstrzygnęła sprawy w następujący sposób:

rodzaj rozstrzygnięcia Głównej Komisji Orzekającej	rok wpływu odwołania		łączna liczba rozstrzygnięć
	2012 r.	2011 i 2010 r.	
utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia	35	10	45
uchylenie, zmiana zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części	28	8	36
uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości lub w części	30	8	38
umorzenie postępowania	4	3	7
pozostawienie odwołania bez rozpoznania	4	1	5
Łączna liczba rozstrzygnięć	101	30	131

2) Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i rozstrzygnięciu sprawy co do istoty.

a. Uchylając zaskarżone orzeczenie w całości lub części i orzekając co do istoty, GKO:

- w **22** przypadkach uniewinniła obwinionych, których dotyczyło złożone odwołanie (w ramach tych 22 przypadków w odniesieniu do 2 obwinionych postępowanie zostało w części umorzone ze względu na znikomą szkodliwość czynów dla finansów publicznych),
- w **8** przypadkach złagodziła karę w stosunku do obwinionych lub odstąpiła od jej wymierzenia,
- w **5** przypadkach nie zmieniła wymiaru kary (w ramach tych 5 przypadków jeden z obwinionych został uniewinniony od części zarzutów, a w stosunku do drugiego postępowanie zostało w części umorzone ze względu na znikomą szkodliwość czynu dla finansów publicznych),
- w **1** przypadku zastrzyła wymiar kary.

b. Spośród orzeczeń uchylających orzeczenia komisji orzekających pierwszej instancji i uniewinniających obwinionych od stawianych zarzutów:

- **15** dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające;
- **6** dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez komisje orzekające działające przy ministrach,
- **1** dotyczyło obwinionego, któremu przypisano odpowiedzialność orzeczeniem Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Sefie Kancelarii Prezesa rady Ministrów.

3) Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 147 ust. 1 pkt 3 uodnfp, GKO może uchylić orzeczenie komisji orzekającej pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Spośród takich orzeczeń GKO:

- **34** dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające (w ramach tych 34 przypadków, w stosunku do 3 obwinionych, których sprawy przekazywano do ponownego rozpoznania, GKO uniewinniła ich od części zarzutów,
- **4** dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez komisje orzekające działające przy ministrach).

4) Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania.

GKO umarzała postępowania ze względu na:

- upływ terminu do orzekania w sprawie (przedawnienie karalności) - łącznie do 3 obwinionych,
 - znikomy stopień szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych - łącznie do 4 obwinionych
- (przesłanki umorzenia postępowania określa art. 78 ust. 1 uondfp).

5) Rozstrzygnięcia o pozostawieniu odwołania bez rozpoznania.

Pozostawienie środka zaskarżenia bez rozpoznania następuje w wyniku jego wycofania (art. 140 ust. 5 uondfp). W 2012 r. Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie art. 140 ust. 3 uondfp, wycofał ogółem 5 odwołań, złożonych przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.

Liczba odwołań, które pozostawiono bez rozpoznania, została uwzględniona zarówno w liczbie wniesionych odwołań jak i w tabeli ukazującej sposób rozpoznania spraw przez GKO (zob. tabela w pkt 3.1).

4. Inne sprawy załatwiane przez GKO i Przewodniczącego GKO w 2012 r.

- 1) Do GKO wpłynął 1 wniosek obwinionego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym orzeczeniem o przypisaniu odpowiedzialności. GKO postanowieniem odmówiła wznowienia tego postępowania.
- 2) GKO wydała 1 postanowienie utrzymujące w mocy postanowienie Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.
- 3) GKO wydała 1 postanowienie uchylające postanowienie Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.
- 4) W grudniu 2012 r. do GKO wpłynęło 1 zażalenie na postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej we wniosku o ukaranie. Postanowienie w tej sprawie GKO wydała w styczniu 2013 r.
- 5) Do Przewodniczącego GKO wpłynęły 4 zażalenia rzeczników dyscypliny finansów publicznych na zarządzenia przewodniczących komisji orzekających pierwszej instancji w przedmiocie zwrotu wniosku o ukaranie do uzupełnienia. W 3 sprawach zarządzenia zostały uchylone a w 1 sprawie zarządzenie zostało w części uchylone a w części utrzymane w mocy.
- 6) Przewodniczący GKO wydał 1 postanowienie utrzymujące w mocy zaskarżone postanowienie przewodniczącego komisji orzekającej pierwszej instancji w przedmiocie odmowy przyjęcia odwołania wniesionego po terminie.

- 7) Przewodniczący GKO wydał 4 postanowienia w przedmiocie określenia właściwości komisji orzekającej pierwszej instancji (na podstawie art. 81 ust. 3 lub 4 uondfp).
- 8) Przewodniczący GKO – w odpowiedzi na złożony wniosek – wyraził, w stosunku do jednej osoby wchodzącej w skład komisji orzekającej, zgodę na wypowiedzenie stosunku pracy z przyczyn niezwiązanych z działalnością w tej komisji.
- 9) Do Przewodniczącego GKO wpłynęły 3 wnioski o zatwierdzenie programu szkolenia dla komisji orzekających pierwszej instancji. Wnioski te zostały zaakceptowane.

5. Rozstrzygnięcia GKO zaskarżone do sądów administracyjnych.

- 1) W 2012 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wpłynęło **14** skarg na orzeczenia GKO.
- 2) Z rozpoznanych w 2012 r. przez WSA w Warszawie skarg na orzeczenia GKO, które wpłynęły do Sądu w 2012 r. i wcześniej, WSA w Warszawie w **2** przypadkach odrzucił skargi, w **12** przypadkach oddalił skargi, w **2** przypadkach uchylił orzeczenia GKO.
- 3) W 2012 r. WSA w Warszawie wydał **1** postanowienie o stwierdzeniu nieważności postanowienia Przewodniczącego GKO o odmowie przyjęcia do rozpoznania złożonego środka zaskarżenia.
- 4) **5** wyroków WSA w Warszawie oddalających skargi i **1** wyrok uchylający orzeczenie GKO zostały w 2012 r. zaskarżone skargami kasacyjnym do Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- 5) W 2012 r. NSA oddalił **1** zażalenie na postanowienie WSA o odrzuceniu skargi kasacyjnej na wyroku WSA w Warszawie oddalający skargę na orzeczenie GKO.
- 6) W 2012 r. NSA w **4** sprawach oddalił skargi kasacyjne na wyroki WSA w Warszawie oddalające skargi na orzeczenia GKO. Ponadto NSA uwzględnił **1** skargę kasacyjną wniesioną przez GKO na wyrok WSA w Warszawie uchylający orzeczenie GKO.
- 7) W 2012 r. NSA wydał także postanowienie o umorzeniu postępowania przed NSA w związku z wycofaniem skargi kasacyjnej przez jej autora (obwinionego).

6. Rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

W myśl art. 188 – 191 uondfp, GKO prowadzi rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w ramach którego udziela się odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W rejestrze zarejestrowano w 2012 r. **781** osób oraz usunięto z niego dane dotyczące **822** osób, wobec których nastąpiło zatarcie ukarania. Ponadto, udzielono **2.080** odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

7. Nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji

Zgodnie z art. 194 uondfp., Przewodniczący GKO sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji.

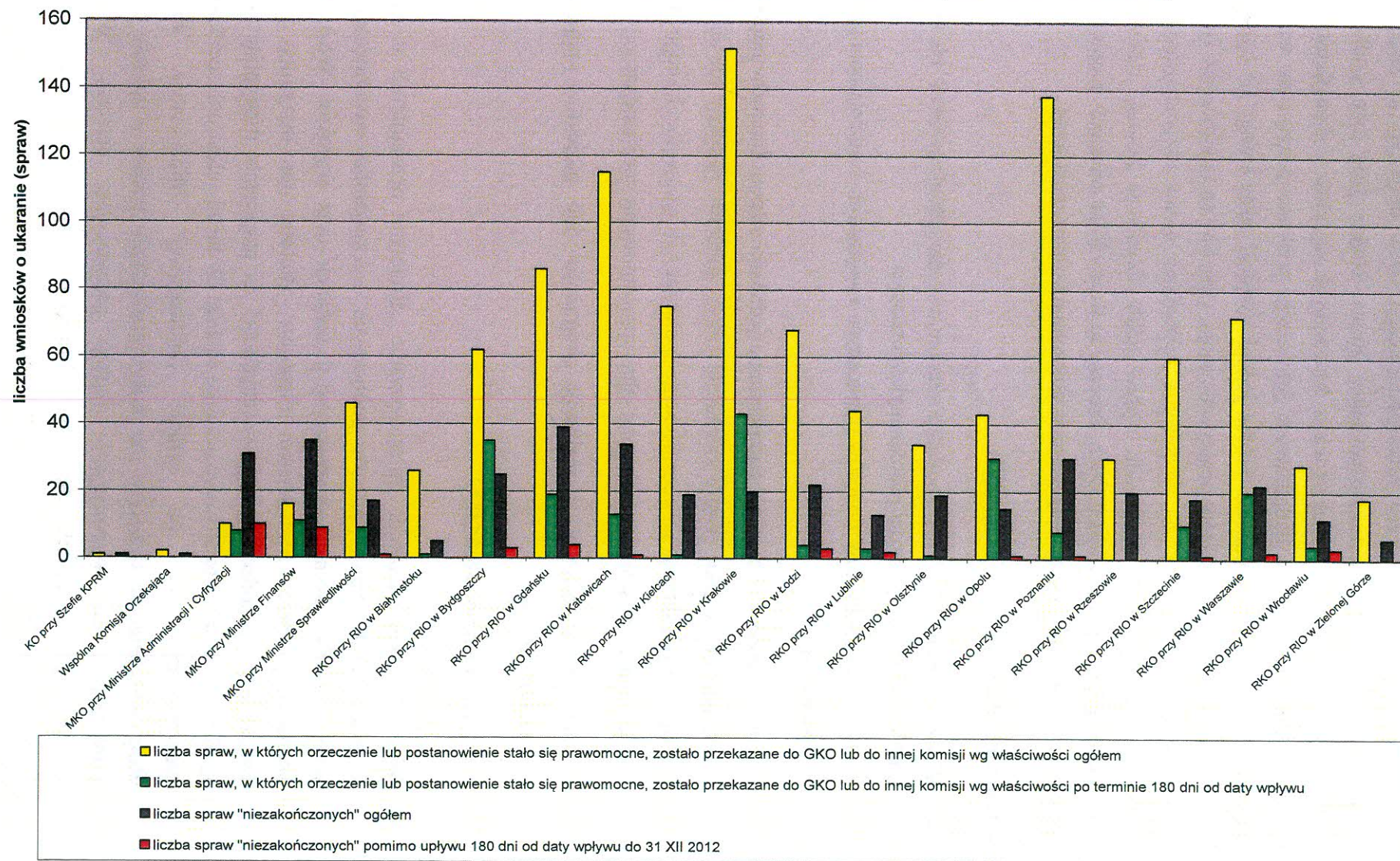
W ramach nadzoru administracyjnego Przewodniczący GKO podjął w stosunku do komisji orzekających pierwszej instancji m.in. następujące działania.

- Przed wygaśnięciem kadencji resortowych komisji orzekających (związanej z ich likwidacją), zorganizował spotkanie z przewodniczącymi tych komisji, na którym zostały omówione kwestie związane z obowiązkiem złożenia stosownych sprawozdań i przekazaniem akt do właściwych (nowoutworzonych) międzyresortowych komisji orzekających (przewodniczący otrzymali także pisemne wskazówki w tym zakresie wraz z wzorami protokołów zdawczo-odbiorczych). Przewodniczący wszystkich zlikwidowanych resortowych komisji orzekających przekazali akta niezakończonych spraw.
- W związku z wejściem w życie nowelizacji uondfp, skierował do wszystkich przewodniczących komisji orzekających wyjaśnienia dotyczące zmian w zakresie nadzoru nad działalnością administracyjną komisji orzekających i zasygnalizował wprowadzenie usprawnień w zakresie sprawozdawczości kwartalnej komisji orzekających. Ponadto – w związku z sygnalizowanymi wątpliwościami - przedstawił wyjaśnienia w odniesieniu do zasad wypłaty ryczałtowych wynagrodzeń za udział w rozprawie w świetle znowelizowanych przepisów.
- W związku z pojawiającymi się wątpliwościami, dotyczącymi przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w rozumieniu art. 26 uondfp, w świetle dodania w ustawie z dnia 4 marca 2004 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych art. 5a, przedstawił przewodniczącym komisji orzekających wyjaśnienia odnoszące się do tego zagadnienia.
- Zobowiązał komisje orzekające do przekazywania elektronicznych raportów – sporządzanych na bazie arkusza Excel, udostępnionego na stronie internetowej Ministerstwa Finansów – zawierających informacje o załatwianych sprawach, w szczególności pozwalających na sprawdzanie terminowości załatwiania tych spraw. Komisje orzekające cyklicznie przedstawiały stosowne raporty. Pierwszy raport, zgodnie z zaleceniem, odnosił się do okresu 1 styczeń – 30 czerwca 2012 r. a kolejne były sporządzane narastająco, po upływie kolejnych kwartałów.

- Zwrócił się do przewodniczących powołanych w 2012 r. międzyresortowych komisji orzekających przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji oraz przy Ministrze Sprawiedliwości o przekazywanie informacji o składzie tych komisji. Stosowne informacje zostały przekazane.
- W związku z informacjami przekazanymi w raportach za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2012 r., zwrócił się do przewodniczących międzyresortowych komisji orzekających przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji oraz przy Ministrze Finansów o przekazanie informacji o planowanych terminach rozpoznania niezłatwionych spraw. Przewodniczący przekazali żądane informacje.
- Na podstawie informacji przekazanych w raportach za 3 kwartał 2012 r. wystąpił w grudniu 2012 r. do dziesięciu komisji orzekających, wskazując, jak komisje powinny postępować w określonych sytuacjach proceduralnych, aby zapewnić optymalne działanie. Jednocześnie sześć komisji (spośród dziesięciu do których były kierowane wyjaśnienia) zostało zobowiązanych do przedstawienia dodatkowych informacji związanych w szczególności ze stosunkowo długim załatwianiem spraw. Komisje te przedstawiły wyjaśnienia, przy czym część wyjaśnień wpłynęła do GKO w 2013 r.
- Analiza informacji uzyskanych na podstawie raportów składanych przez poszczególne komisje orzekające w ramach sprawowania tego nadzoru pozwoliła na ocenę sprawności załatwiania spraw przez poszczególne komisje orzekające. Wynik tej analizy obrazuje poniższy wykres, przy czym należy podkreślić, że wykres ten nie odnosi się do spraw załatwianych przez zlikwidowane resortowe komisje orzekające. Sprawy te znajdują natomiast odzwierciedlenie w raportach międzyresortowych komisji orzekających, które przejęły ww. sprawy.

Wykres nr 5: Sprawy, które wpłynęły w 2012 r. do poszczególnych komisji orzekających (z podziałem na sprawy „zakończone” i „niezakończone” - w tym po terminie)

Liczba spraw, które wpłynęły do komisji orzekających w roku 2012 (stan na 31 XII 2012 r.)

Czynności podejmowane przez Przewodniczącego GKO dotyczyły w szczególności nadzoru nad terminowym rozpoznawaniem spraw. Należy przy tym podkreślić, że wprowadzenie obowiązku przekazywania kwartalnych raportów z działalności komisji orzekających oraz żądanie dodatkowych informacji, powinno pozytywnie wpłynąć na sprawność komisji orzekających. Trzeba jednak zwrócić także uwagę na ograniczenia finansowe i organizacyjne, które negatywnie mogą wpływać na terminowość załatwiania spraw. Ponadto w 2012 r. na wydłużenie załatwiania spraw rozpoznawanych przez komisje orzekające przy ministrach wpływ miała likwidacja komisji resortowych i powołanie komisji międzyresortowych. Procesy te trwały kilka miesięcy. Konieczne było także przekazanie niezakończonych spraw do nowoutworzonych komisji.

8. Szkolenia i działalność informacyjna

- a. W 2012 r. odbyło się jedno spotkanie szkoleniowe dla członków GKO. Na spotkaniu omówiono w szczególności problematykę dotyczącą:
 - naruszeń dyscypliny finansów publicznych związanych z udzielaniem zamówień publicznych,
 - niewykonania w terminie zobowiązania jednostki sektora finansów publicznych, w tym obowiązku zwrotu należności celnej, podatku, nadpłaty lub nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, którego skutkiem jest zapłata odsetek, kar lub opłat, albo oprocentowanie tych należności,
 - środków związanych z realizacją programów lub projektów unijnych lub zagranicznych,
 - uzasadnień orzeczeń GKO.
- b. W 2012 r. kontynuowano opracowywanie „Biuletynu orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych” – kwartalnika zawierającego wybór orzeczeń GKO, komisji orzekających I instancji oraz wyroków WSA i NSA, wydawanego przez Ministerstwo Finansów. Biuletyn ten otrzymują podmioty związane z dochodzeniem odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także państwowe uczelnie wyższe. W formie elektronicznej kwartalnik zamieszczany jest na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Rozpowszechnianie Biuletynu ma służyć poszerzeniu wiedzy z zakresu finansów publicznych oraz wspomaganie funkcji prewencyjnej orzeczeń. W formie elektronicznej, na portalu Ministerstwa Finansów, znajduje się ponadto pełna baza orzecznictwa GKO (orzeczenia wydane od 1 lipca 2005 r.). Działania te mają na celu wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 44a uondfp, to jest zapewnienie

jednolitego stosowania przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez organy orzekające w sprawach o takie naruszenie.

9. Najważniejsze orzeczenia GKO

Spośród orzeczeń wydanych przez GKO w 2012 r. na szczególną uwagę zasługują:

- orzeczenie z 23 stycznia 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/119/127/11/3920, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 1, poz. 9,
- orzeczenie z 26 stycznia 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/115/123/11/3881, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 1, poz. 10,
- orzeczenie z 26 stycznia 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/122/130/11/4049, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 1, poz. 11,
- orzeczenie z 2 lutego 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/125/133/11/4080, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 1, poz. 12,
- orzeczenie z 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/27/25/12/570, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 2, poz. 3,
- orzeczenie z 23 lutego 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/3/3/RN-1/12/76, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 2, poz. 4,
- orzeczenie z 10 maja 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/30/28/12/571, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 3, poz. 3,
- orzeczenie z 11 czerwca 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 3, poz. 6,
- orzeczenie z 6 września 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/61/61/12/1636, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 4, poz. 4,

- orzeczenie z 29 października 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/92/92/12/2423, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 4, poz. 6,
- orzeczenie z 29 października 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/94/94/12/2626, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 4, poz. 7,
- orzeczenie z 18 października 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/83/84/12/2401, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2012 r. nr 4, poz. 8,
- orzeczenie z 22 listopada 2012 r., sygn. akt BDF1/4900/103/102/RN-20/12/2969, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane. do art. 17 ust. 1 c uondfp).

II

Działalność komisji orzekających pierwszej instancji w 2012 r.

1. Zagadnienia ogólne

a) Organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji są komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Działają na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm. – zwanej dalej uondfp). Komisja orzeka na rozprawie lub posiedzeniu po rozpoznaniu wniosku o ukaranie, który wniósł rzecznik dyscypliny finansów publicznych.

b) Struktura organizacyjna.

Komisjami orzekającymi, zgodnie z art. 46 uondfp, są:

- Wspólna Komisja Orzekająca;
- międzyresortowe komisje orzekające przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, ministrze właściwym do spraw administracji publicznej oraz Ministrze Sprawiedliwości (zwane dalej międzyresortowymi komisjami orzekającymi);
- Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych (zwane dalej regionalnymi komisjami orzekającymi) – 16 komisji.

c) Po wejściu w życie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (11 lutego 2012 r.), w związku z likwidacją, wygaśnięciem kadencji resortowych komisji orzekających przy ministrach kierujących działem lub działami administracji rządowej. Sprawozdania za część okresu przypadającą przed dniem wygaśnięcia kadencji tych komisji przedstawiono w odrębnym załączniku.

Międzyresortowe komisje orzekające zaczęły rozpoznawać sprawy dopiero w II połowie roku. Międzyresortowe komisje orzekające przejęły, stosownie do ich właściwości (określonej w art. 48 – 49 a uondfp), sprawy prowadzone przez resortowe komisje orzekające przy ministrach kierujących działem lub działami administracji rządowej.

d) Przewodniczących komisji orzekających i ich zastępców powołuje i odwołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. Są oni powoływani spośród kandydatów zgłoszonych, przez uprawnione podmioty (Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministrów i prezesów regionalnych izb obrachunkowych). Członków komisji orzekających powołuje i odwołuje, na wniosek przewodniczącego komisji

orzekającej, Prezes Rady Ministrów, przy czym przewodniczący międzyresortowej komisji orzekającej występują do odpowiednich, uprawnionych podmiotów (ministrów i Prokuratora Generalnego), o przedstawienie kandydatów na członków określonej komisji.

Przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i członków Wspólnej Komisji Orzekających powołuje i odwołuje Prezydent RP, spośród kandydatów zgłoszonych przez uprawnione podmioty.

Na podstawie informacji, które wpływają do Ministerstwa Finansów można szacować, że w komisjach orzekających pierwszej instancji działa około 230 osób.

2. Sprawy pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym

a) Sprawy oczekujące na rozpoznanie na początku roku sprawozdawczego

Na początku 2012 r. w komisjach orzekających pierwszej instancji oczekiwały na rozstrzygnięcie wnioski o ukaranie dotyczące 468 obwinionych (patrz zał. nr 1, 2 i 3), w tym:

- w regionalnych komisjach orzekających 414 obwinionych,
- w resortowych komisjach orzekających 52 obwinionych,
- oraz po 1 osobie we Wspólnej Komisji Orzekająca i w Komisji Orzekająca przy Szeffie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Wykres nr 1: Sprawy oczekujące na rozstrzygnięcie wg stanu na początek roku sprawozdawczego 2010, 2011, 2012 (ujecie porównawcze)

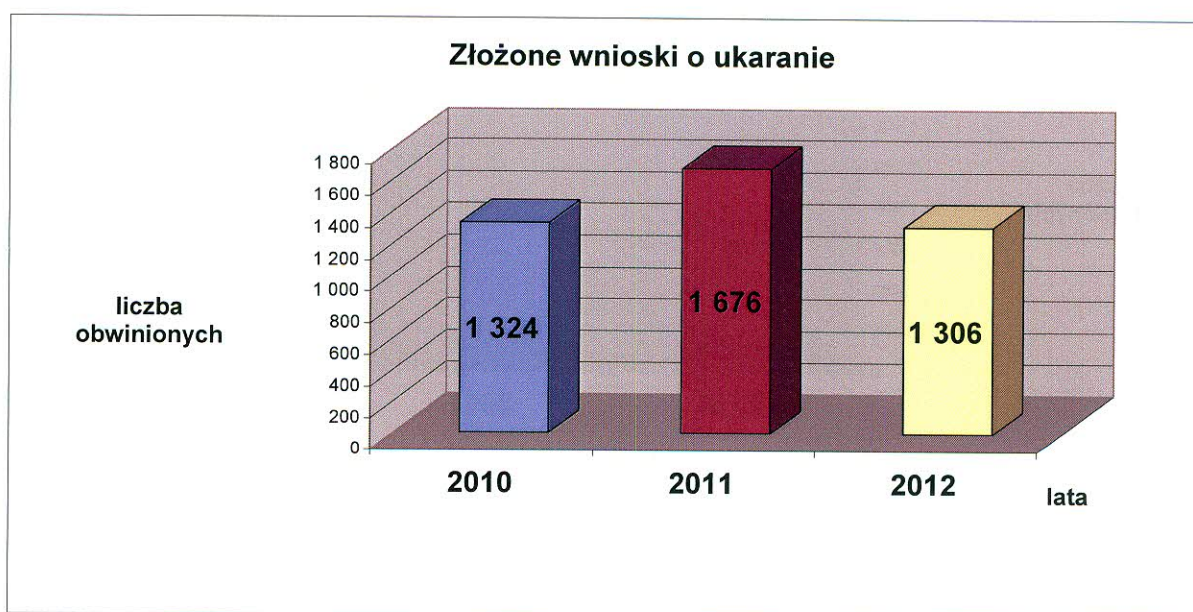

b) Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym

W 2012 r. do komisji orzekających w pierwszej instancji wpłynęły wnioski o ukaranie dotyczące 1306 obwinionych, przy czym do:

- regionalnych komisji orzekających wobec 1165 obwinionych,
- resortowych komisji orzekających wobec 33 obwinionych,
- międzyresortowych komisji orzekających wobec 108 obwinionych.

Wykres nr 2: Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym 2010, 2011, 2012 (ujęcie porównawcze)

Ponadto, GKO zwróciła do ponownego rozpoznania sprawy dotyczące 38 obwinionych (do regionalnych komisji orzekających sprawy dotyczące 32 obwinionych i do resortowych oraz międzyresortowych komisji orzekających – sprawy dotyczące w sumie 6 obwinionych).

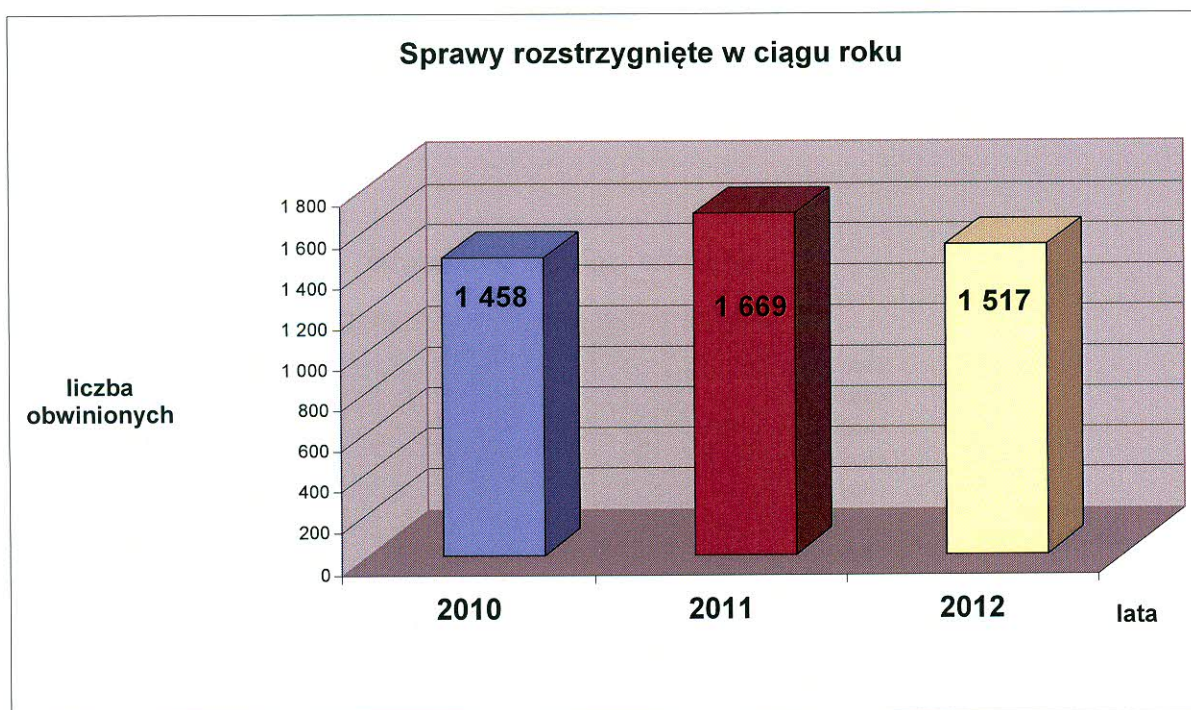
W komisjach orzekających pierwszej instancji pozostawały zatem łącznie do rozpoznania w 2012 r. sprawy dotyczące 1822 obwinionych (uwzględniając w tym 10 spraw przekazanych przez zlikwidowaną pod koniec 2011 r. Resortową Komisję Orzekającą przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji).

3. Sprawy rozstrzygnięte w roku sprawozdawczym

- a) Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2012 r. rozstrzygnięcia wobec 1517 obwinionych, w tym:
- regionalne komisje orzekające – wobec 1385 obwinionych,
 - resortowe komisje orzekające – wobec 33 obwinionych
 - międzyresortowe komisje orzekające – wobec 99 obwinionych.

Na koniec roku do rozstrzygnięcia pozostały wnioski o ukaranie dotyczące 285 obwinionych, w tym w regionalnych komisjach orzekających – wobec 207 obwinionych, a w międzyresortowych komisjach orzekających – wobec 78 obwinionych.

Wykres nr 3: Sprawy rozstrzygnięte w 2010, 2011, 2012 roku (ujecie porównawcze)

b) Z ogółu spraw rozstrzygniętych w 2012 r. przez regionalne komisje orzekające – dotyczących 1385 obwinionych – najwięcej spraw rozstrzygnęły:

- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Katowicach
– w stosunku do 195 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Poznaniu
– w stosunku do 193 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Krakowie
– w stosunku do 175 obwinionych,

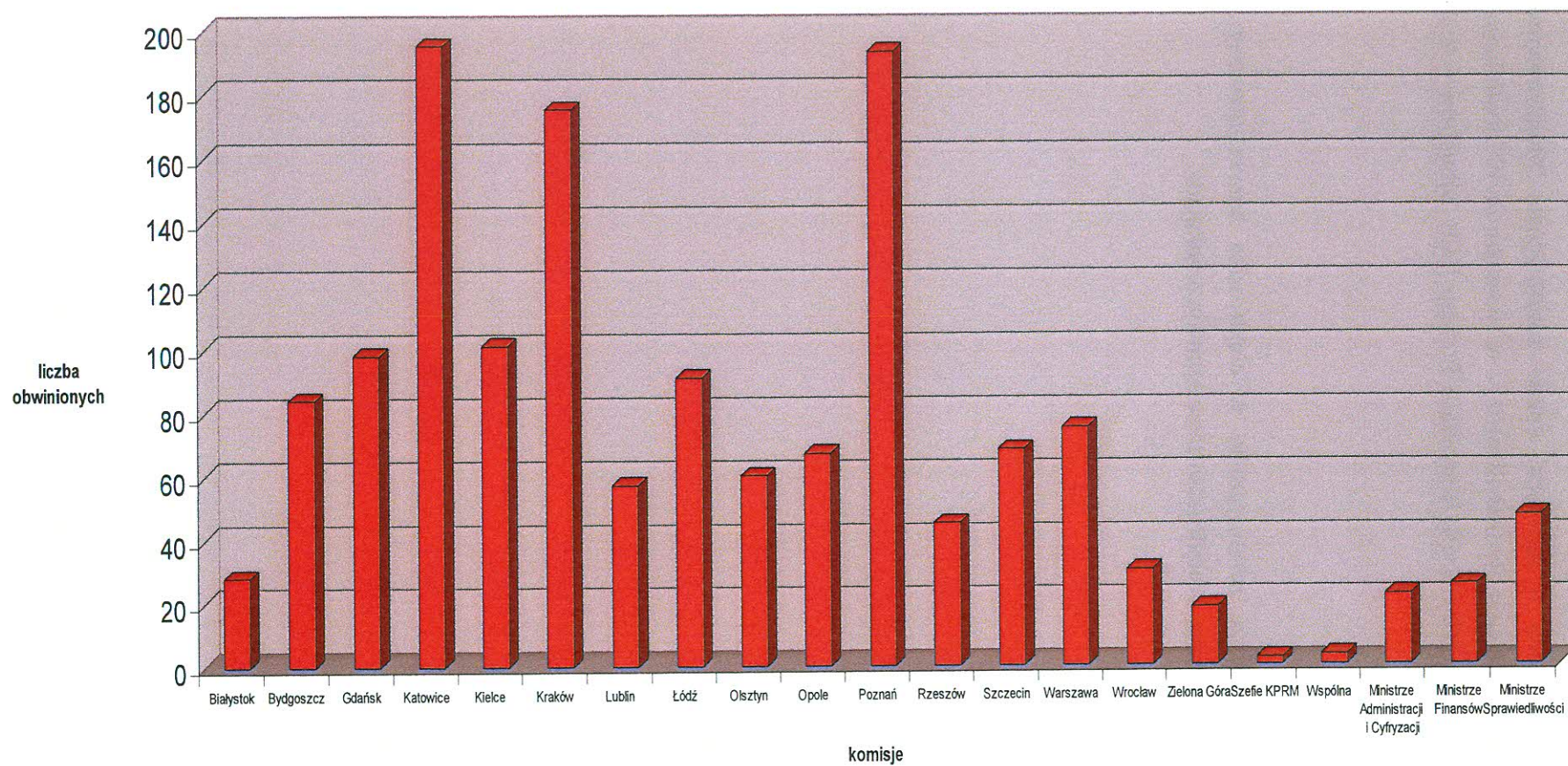
a najmniej:

- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Zielonej Górze
– w stosunku do 18 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Białymstoku
– w stosunku do 28 obwinionych.

Z ogółu spraw rozstrzygniętych w 2012 r. przez międzyresortowe komisje orzekające – dotyczących 99 osób – najwięcej spraw rozstrzygnęła Międzyresortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Sprawiedliwości – w stosunku do 47 obwinionych, a najmniej Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – w stosunku do 2 obwinionych.

Wykres nr 4: Sprawy rozstrzygnięte w ciągu roku sprawozdawczego 2012 przez poszczególne regionalne i międzyresortowe komisje orzekające

Sprawy rozstrzygnięte w ciągu roku przez komisje orzekające

Powyższe dane wskazują na utrzymujące się dysproporcje w obciążeniu pracą zarówno poszczególnych komisji orzekających, jak i ogólnie w podziale na międzyresortowe i regionalne komisje orzekające. Zdecydowana większość spraw rozstrzygana jest przez regionalne komisje orzekające.

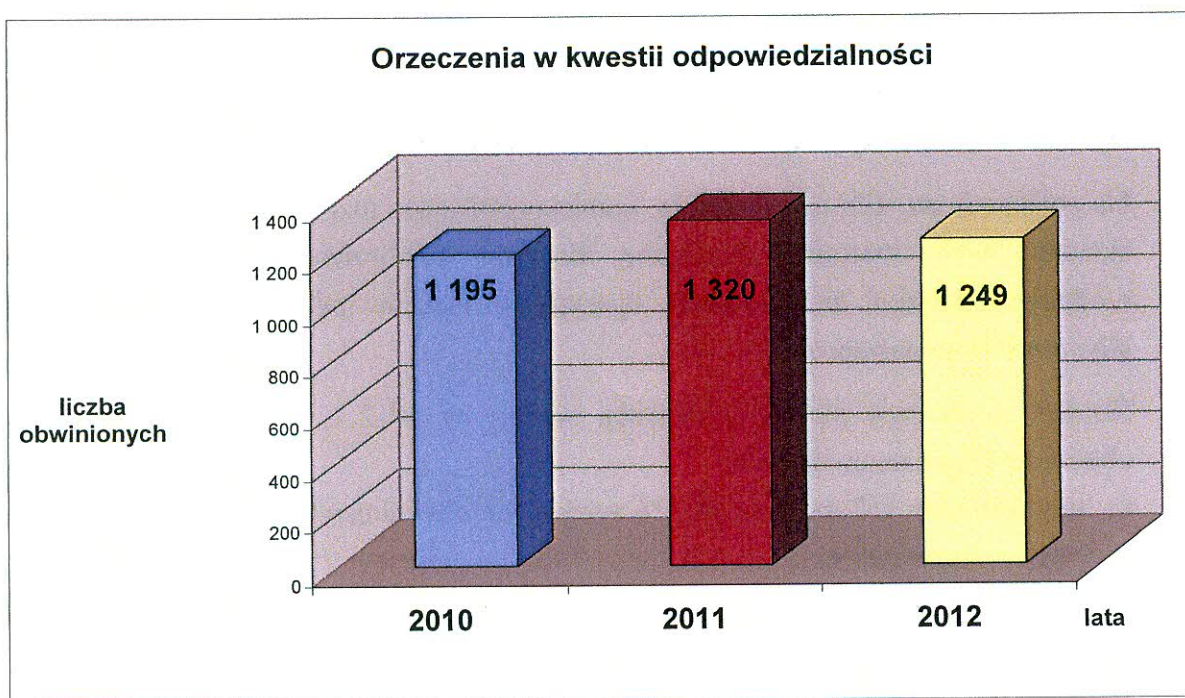
4. Sposób rozstrzygnięcia spraw w roku sprawozdawczym

Na podstawie art. 135 ust. 1 uodnfp, komisje orzekające rozpoznają wnioski o ukaranie składane przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych i wydają orzeczenia o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, uniewinnieniu albo umorzeniu postępowania.

Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2012 r. orzeczenia wobec 1249 obwinionych, na mocy których:

- a) uniewinniono 352 osób, tj. 28,2 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, w tym w:
 - regionalnych komisjach orzekających 300 osób, co stanowi 85,2 % wszystkich uniewinnionych,
 - resortowych komisjach orzekających 11 osób, co stanowi 3,1 % wszystkich uniewinnionych,
 - międzyresortowych komisjach orzekających 41 osoby, co stanowi 11,7 % wszystkich uniewinnionych,
- b) uznano odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych 897 osób, tj. 71,8 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, z tego:
 - regionalne komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – 844 osoby, co stanowi 94,1 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność,
 - resortowe komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – 19 osób, co stanowi 2,1 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność,
 - międzyresortowe komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – 34 osoby, co stanowi 3,8 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność.

Wykres nr 5: Wydane orzeczenia w kwestii odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ogółem) w latach 2010, 2011, 2012 (ujęcie porównawcze)

Ponadto, umorzono postępowanie wobec 268 osób, przy czym w:

- regionalnych komisjach orzekających wobec 241 osób,
- resortowych komisjach orzekających wobec 3 osób,
- międzyresortowych komisjach orzekających wobec 24 osób

Wnioski o ukaranie rozpoznane w 2012 r., najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Sprawiedliwości – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 47 obwinionych, 40 osobom (czyli 85,1 %) nie przypisano odpowiedzialności.

W regionalnych komisjach orzekających to samo zjawisko nie miało tak dużych rozmiarów. Wnioski rozpoznane w 2012 r., złożone przez rzecznika najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Bydgoszczy – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 84 obwinionych, 64 osobom (czyli 76,2 %) nie przypisano odpowiedzialności,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Kielcach – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 101 obwinionych, 55 osobom (czyli 54,5 %) nie przypisano odpowiedzialności,

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Szczecinie – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 68 obwinionych, 37 osobom (czyli 54,4 %) nie przypisano odpowiedzialności,

5. Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Zgodnie z art. 31 uondfp, komisje orzekające mogą wymierzyć karę upomnienia, nagany, karę pieniężną oraz karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznym. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, na podstawie art. 36 uondfp, komisje orzekające mogą odstąpić od wymierzenia kary.

a) Spośród 897 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 844 obwinionym odpowiedzialność przypisały regionalne komisje orzekające,
- 19 obwinionym odpowiedzialność przypisały resortowe komisje orzekające,
- 34 obwinionym odpowiedzialność przypisały międzyresortowe komisje orzekające.

Z ogólnej liczby 897 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ukarano 416 osób, tj. 46,4 %, w tym:

- 396 osób w regionalnych komisjach orzekających,
- 9 osób w resortowych komisjach orzekających,
- 11 osób w międzyresortowych komisjach orzekających

Z ogólnej liczby 897 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wobec 481 osób (53,6 %) odstąpiono od wymierzenia kary, w tym:

- 448 osoby w regionalnych komisjach orzekających,
- 10 osób w resortowych komisjach orzekających,
- 23 osoby w międzyresortowych komisjach orzekających.

Z 481 osób, wobec których odstąpiono od wymierzenia kary najczęściej w takie orzeczenia zapadły w:

- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Sprawiedliwości – 6 osób, co stanowi 85,7 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji – 8 osób, co stanowi 80 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Lublinie – 29 osób, co stanowi 76,3 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Kielcach – 35 osób, co stanowi 76,1 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi – 37 osób, co stanowi 72,6 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

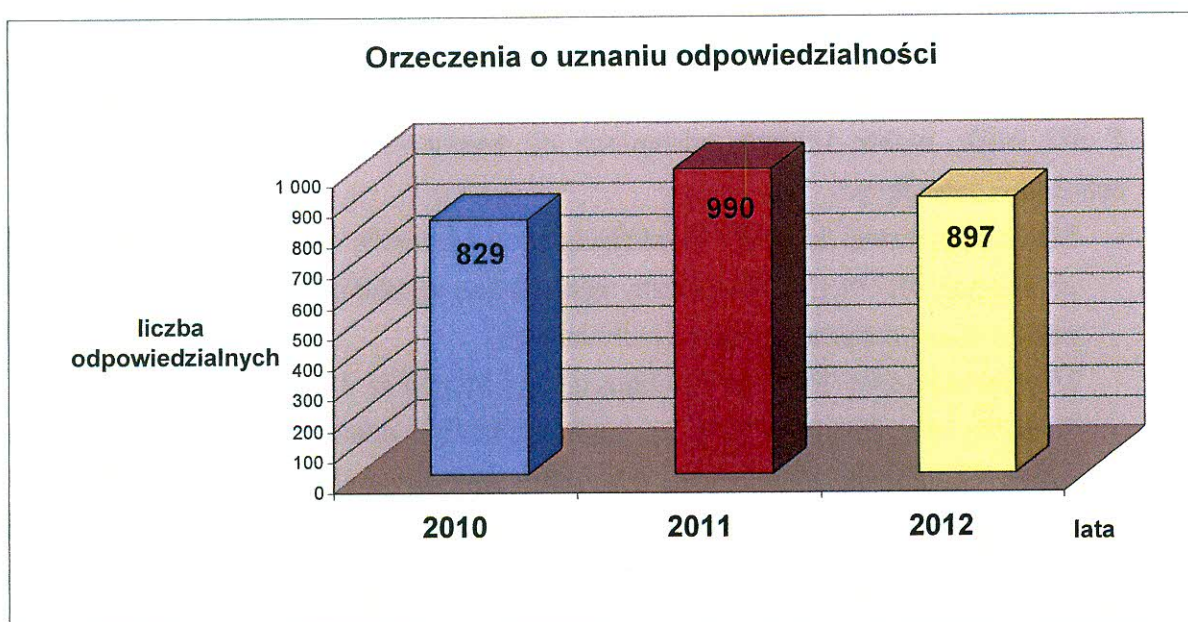
najrzadziej w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Zielonej Górze – 3 osoby, co stanowi 20 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Białymstoku – 5 osób, co stanowi 27,8 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

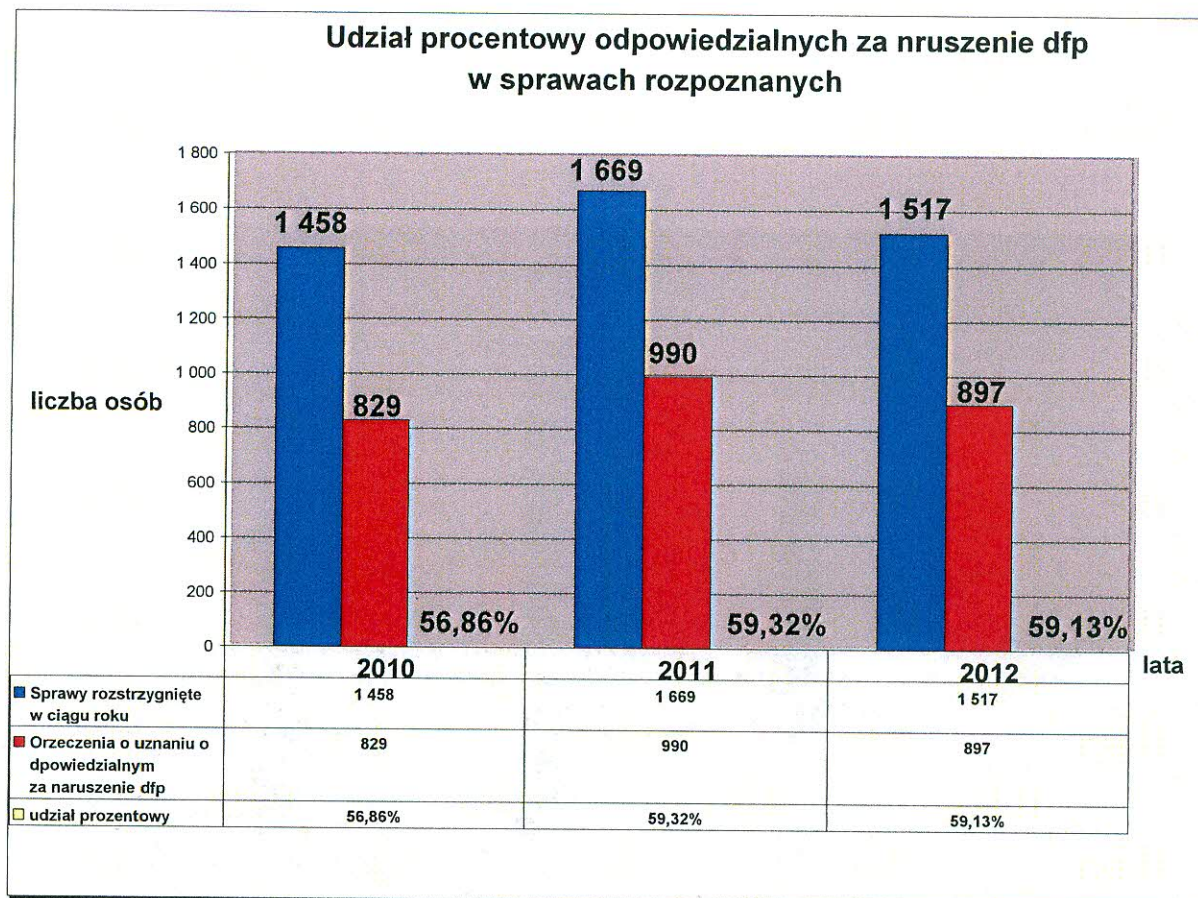
Najczęściej komisje orzekające pierwszej instancji, odstępując od wymierzenia kary, wskazywały na następujące okoliczności:

- uprzednią niekaralność obwinionego,
- wyróżnianie się obwinionego przed popełnieniem naruszenia, wzorowym spełnieniem obowiązków zawodowych,
- niską szkodliwość popełnionego naruszenia dla finansów publicznych,
- podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania uchybień.

Wykres nr 6: Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ogółem) w latach 2010, 2011, 2012

Wykres nr 7: Stosunek procentowy rozpoznanych wniosków o ukaranie (osób) w poszczególnych latach do liczby osób, w stosunku do których wydano orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Zgodnie z art. 167 ust.1 uondfp, każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwraca – na rzecz Skarbu Państwa – koszty postępowania. Koszty te określa się ryczałtowo w wysokości 10 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

W roku 2012 łączna wysokość orzeczonych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa wyniosła 258 849,40 zł, a wyegzekwowano 230 979,54 zł.

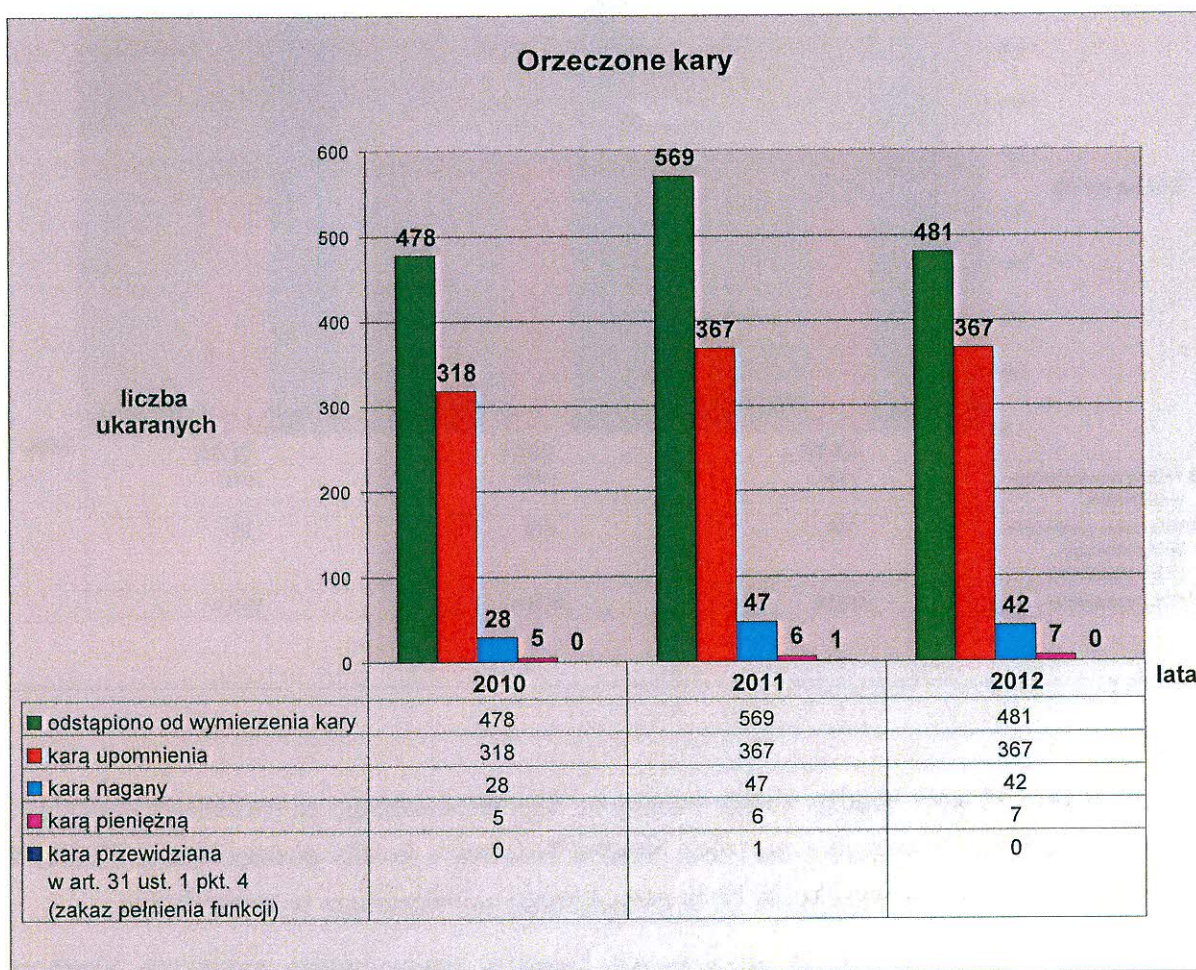
6. Kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

W 2012 r. w stosunku do 416 osób ukaranych:

- karą upomnienia ukarano 367 osób (88,2 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 347 osób, w resortowych komisjach orzekających 9 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 11 osób,
- karą nagany ukarano 42 osoby (10,1 % ukaranych) tylko w regionalnych komisjach orzekających,

- karą pieniężną ukarano 7 osób (1,7 % ukaranych) tylko w regionalnych komisjach orzekających, przy czym średnia wysokość kary pieniężnej wyniosła 5 601,26 zł,
- karą zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi nie ukarano w tym roku nikogo.

Wykres nr 8: Liczba osób, w stosunku do których odstąpiono od wymierzenia kary oraz orzeczono poszczególne rodzaje kar w latach: 2010, 2011, 2012 (ujecie porównawcze)

7. Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania

Komisje orzekające pierwszej instancji w roku 2012 umorzyły postępowania w zakresie 310 zarzutów. Umorzenie postępowania było wynikiem ustalenia, że:

- stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy – 239 zarzutów, co stanowi 77,1 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 217 zarzutów, w resortowych komisjach orzekających – 4 zarzutów i w międzyresortowych komisjach orzekających – 18 zarzutów

- inne – 39 zarzutów, co stanowi 12,6 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 35 zarzutów i w międzyresortowych komisjach orzekających – 4 zarzuty,
- zarzucanego czynu nie popełniono – 14 zarzutów, co stanowi 4,5 %, tylko w regionalnych komisjach orzekających,
- nastąpiło przedawnienie orzekania – 10 zarzutów, co stanowi 3,2 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 6 zarzutów i w międzyresortowych komisjach orzekających – 4 zarzuty,
- w zarzucanym czynie brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych – 8 zarzutów, co stanowi 2,6 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 6 zarzutów i w międzyresortowych komisjach orzekających – 2 zarzuty,

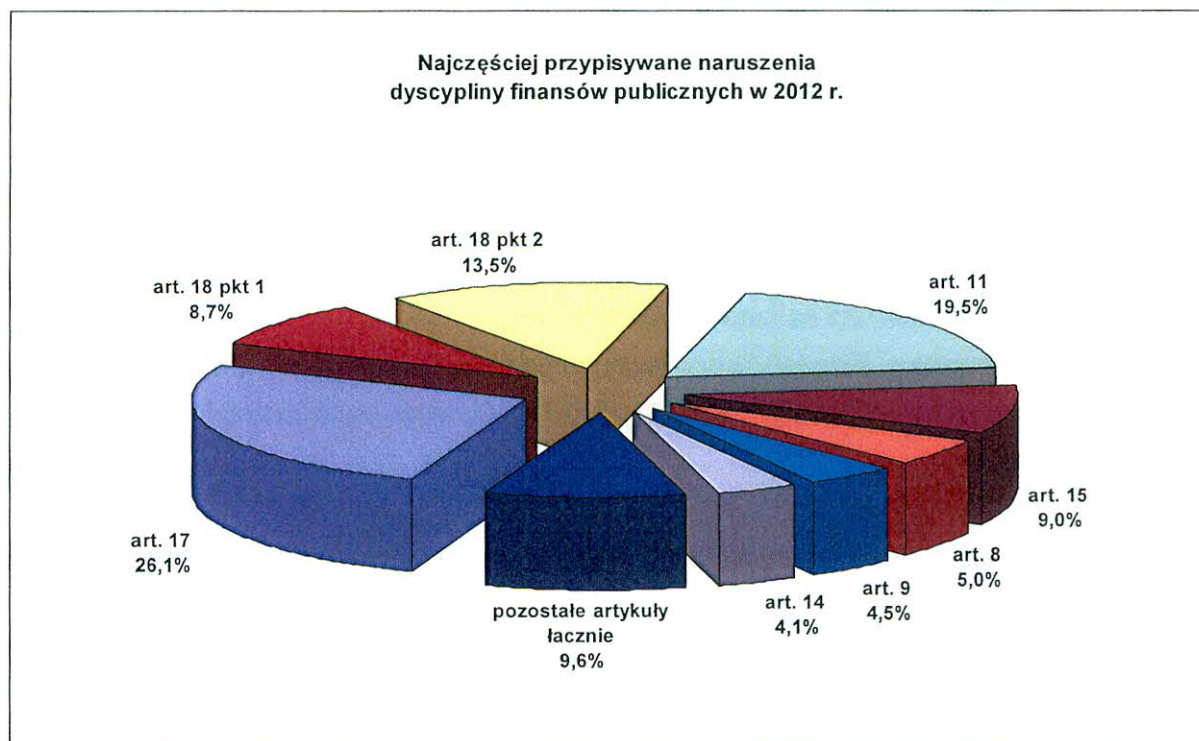
8. Przypisane naruszenia dyscypliny finansów publicznych według poszczególnych artykułów uondfp

Osobom odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przypisano najliczniej popełnienie naruszeń dotyczących:

- a) zamówień publicznych (446 naruszeń, co stanowi 26,1 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 421 naruszeń, w resortowych komisjach orzekających – 6 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających – 19 naruszeń),
- b) zaniechania przeprowadzenia lub rozliczenia inwentaryzacji oraz nieprawidłowości w zakresie sprawozdawczości z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowywania (379 naruszenia, co stanowi 22,2 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 372 naruszenia, w resortowych komisjach orzekających – 2 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających 5 naruszeń),
- c) dokonywania wydatków bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia oraz z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków (333 naruszenia, co stanowi 19,5 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 321 naruszeń, w resortowych komisjach orzekających – 3 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających 9 naruszeń),
- d) zaciągania zobowiązań bez upoważnienia albo z przekroczeniem upoważnienia do zaciągania zobowiązań oraz z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania zobowiązań (153 naruszenia, co stanowi 9 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 151 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających 2 naruszenia),

- e) przekazywania lub udzielania dotacji z naruszeniem zasad lub trybu jej przekazywania lub udzielenia, niezatwierdzenia w terminie przedstawionego rozliczenia dotacji, oraz nieustalenia kwoty dotacji podlegającej zwrotowi do budżetu (85 czynów, co stanowi 5 % wszystkich czynów, przy czym tylko w regionalnych komisjach orzekających),
- f) wydatkowania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację, nierozliczenia w terminie otrzymanej dotacji, niedokonania w terminie zwrotu dotacji w należytej wysokości (76 naruszeń, co stanowi 4,5 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 60 naruszeń, w resortowych komisjach orzekających 10 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających 6 naruszeń),
- g) nieopłacenia w terminie przez jednostkę sektora finansów publicznych:
 - składek na ubezpieczenie społeczne,
 - składek na ubezpieczenie zdrowotne,
 - składek na Fundusz Pracy,
 - składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
 - wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,albo ich opłacenia w kwocie niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia – łącznie 70 czynów, co stanowi 4,1 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających 68 czynów i w międzyresortowych komisjach orzekających 2 czyny.

Wykres nr 9: Udział procentowy naruszeń dyscypliny finansów publicznych, które były najczęściej przypisywane w 2012 r., w ogólnej liczbie przypisanych czynów

Nikomu nie przypisano odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegające na przeznaczeniu środków rezerwy budżetowej na inny cel niż określony w decyzji o ich przyznaniu (art. 12 uondfp); naruszenie dyscypliny finansów publicznych związane z zawarciem umowy koncesji (art. 17a); naruszenie związane z kontrolą zgodności operacji gospodarczej lub finansowej z planem finansowym lub kompletnością i rzetelnością dokumentów dotyczących takiej operacji (art. 18b uondfp) oraz naruszenie związane z kontrolą zarządczą (art. 18c uondfp).

9. Sprawy pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego

Na koniec roku 2012 w komisjach orzekających pierwszej instancji pozostało do rozpoznania 285 spraw, z czego:

- 207 spraw – w regionalnych komisjach orzekających,
- 78 spraw – w międzyresortowych komisjach orzekających.

Na koniec 2012 r. najmniej spraw pozostało do rozpoznania w regionalnych komisjach orzekających przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w:

- Białymstoku – 2 sprawy,
- Kielcach – 2 sprawy,

- Opolu – 5 spraw,
- Zielonej Górze – 5 spraw.

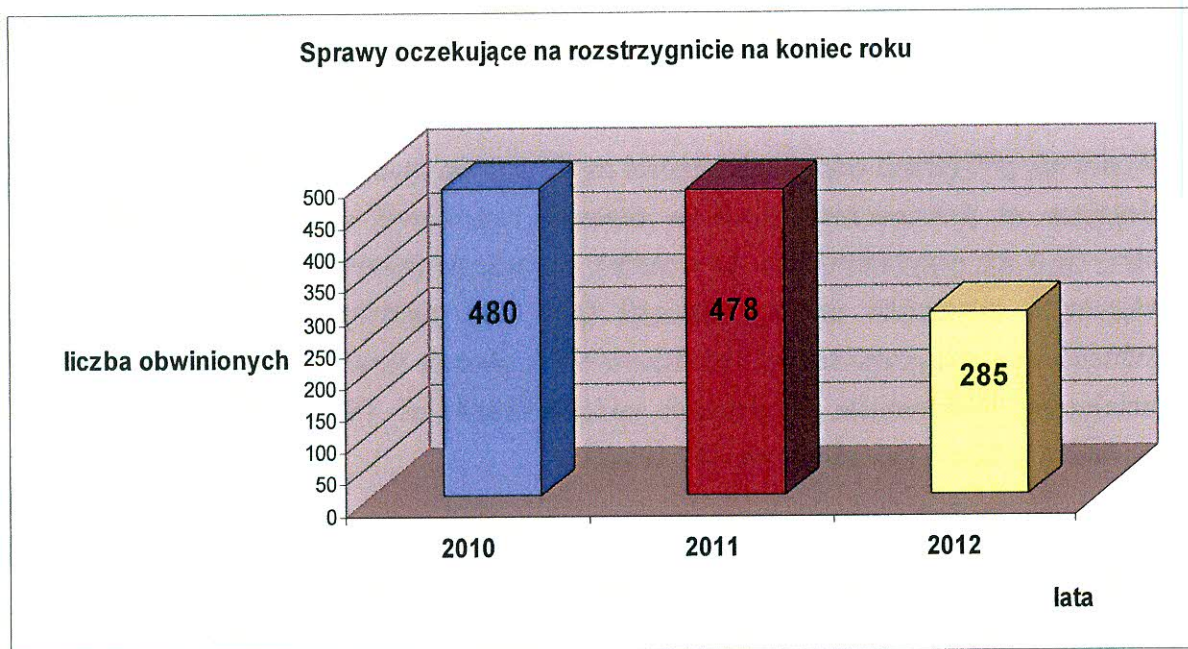
Najwięcej spraw do rozpoznania w regionalnych komisjach orzekających przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w:

- Gdańsku – 26 spraw,
- Poznaniu – 23 spraw,
- Warszawie – 23 sprawy,
- Bydgoszczy – 20 spraw,
- Lublinie – 19 spraw.

Najwięcej spraw pozostało na koniec roku w:

- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów – 36 spraw,
- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji – 31 spraw.

Wykres nr 10: Sprawy pozostające do rozpoznania wg stanu na koniec 2010, 2011, 2012 roku (ujęcie porównawcze)

Załączniki:

1. Załącznik Nr 1 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2012 do Regionalnych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych.
2. Załącznik Nr 2 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2012 do Resortowych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (od początku roku do wygaśnięcia kadencji).
3. Załącznik Nr 3 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2012 do Międzyresortowych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
4. Załącznik Nr 4 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2012 do komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych – zbiorczo.
5. Załącznik Nr 5 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2010, 2011 i 2012 – zbiorczo w ujęciu porównawczym.

Młuch
Z. Zieliński

Opracowanie:

Biurowo
08.03.13

*Biuro Dyscypliny Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów ,
Wydział Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
Z. Zieliński, M Zych*

Akceptacja:

M Gluch, Dyrektor Biura Dyscypliny Finansów Publicznych